

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Број: Рев-22/2000.

Бања Лука, 22.4.2000. године

Врховни суд Републике Српске, у грађевинском вијећу састављеном од судија овога суда и то: Бајић Петра, као предсједника вијећа, Бајагић Здравка, Нинић Јанка, Лукић Драгослава и Дабић мр Мирка, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца СО Б.-О. за привреду финансије кога заступа замјеник Републичког јавног правобраниоца Р. М. из Б., против туженог ПП „Агромар“ из Б. Ул. М. број 57. кога заступа директор Л. Д. из Б., ради раскида уговора о кредиту и у правној ствари туженог, као противтужиоца, као против туженог, ради брисања кредитне хипотеке, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца, против пресуде Окружног суда у Б. бр.Пж-17/99 од 14.4.1999. године, у сједници вијећа одржаној 22.4.2000. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се уважава, укидају се обје нижестепене пресуде и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепена пресуда Основног суда у Б. П-бр. 302/98 од 5.11.1998. године, садржи слиједеће одлуке:

1. Утврђено је да је раскинут уговор о коришћењу кредита из средстава самодоприноса за запошљавање бр. 7/91 закључен 14.3.1991. године између тужиоца – противтуженог Скуштине општине Б., (даље: тужилац), као даваоца кредита, и туженог – противтужиоца ПП „Агромар“ из Б. (даље: тужени), као корисника кредита;

2. Обавезан је тужени да врати тужиоцу новчани износ у износу 999.955,86 динара кога је примио од тужиоца по основу уговора са припадајућом законском каматом почев од подношења тужбе па до исплате, те да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 5.250 динара;

3. Одбијен је противтужбени захтјев туженог да му тужилац изда исправу за брисање кредитне хипотеке на некретнинама туженог.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Пж-17/99 од 14.4.1999. године жалба туженог се одбила и првостепена пресуда потврдила.

Благовремено изјављеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење односно преиначе тако што би се одбио тужбени, а усвојио противтужбени захтјев.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се о поднесеној ревизији изјаснио Републички јавни тужилац (члан 390. ст.3 Закона о парничном поступку).

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужиоца Скупштина општина Б.-Одјељење за привреду и финансије да се утврди да раскину уговор о кредиту број 7/91 кога су странке закључиле 14.3.1991. године у Б. и да му тужени врати новчани износ од 999.958,86 динара кога је примио од тужиоца по овом основу са припадајућом законском затезном каматом и трошковима спора и противтужбени захтјев туженог да му тужилац изда исправу за брисање кредитне хипотеке на некретнинама туженог установљене за обезбјеђење новчаног потраживања тужиоца по основу уговора о кредиту.

У конкретном случају као тужилац се легитимисала Скупштина општине Б.-Одјељење за привреду и финансије а и противтужбени захтјев управљен у односу на Скупштину општине Бијељина-Одјељење за привреду и финансије.

Скупштина општине (даље: СО) је орган општине као основне територијалне јединице у којој врши власт у пословима утврђеним Уставом и законом (чл.25.-28. Закона о територијалној организацији и локалној самоуправи „Сл. гласник РС“ бр.11/94, 6/95, 15/96, 17/96 и 6/97, а сада чл. 8. Закона о локалној самоуправи „Сл. гласник РС“, бр.35/99-даље: ЗОЛС). Зато СО-е и општински органи управе (овдје Одјељење за привреду и финансије) немају својство правног лица, ни страначку способност у смислу члана 77. ст.2. Закона о парничном поступку (даље: ЗПП). Својство правног лица има само општина (чл. 6. ЗОЛС). Стога се у овом случају као тужилац не може појавити СО, а нити имати положај тужене, већ само Општина Б., јер нема страначку способност која је претпоставка парничне способности.

Нижестепени судови о овоме нису водили рачуна, па су тиме починили битну повреду одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 10. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Уочени недостатак представља довољан разлог да се уважењем ревизије обје нижестепене пресуде укину на основу члана 394. став 1. ЗПП и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, како би се отклонио овај недостатак на начин прописан у члану 83. ЗПП.

Предсједник вијећа
Петар Бајић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Братић Душанка